

TRÍCH YẾU LUẬN ÁN

-----000-----

Tên tác giả: NGUYỄN VĂN CHIỀN

Tên luận án: **Điển cố với các đặc trưng ngôn ngữ và nội hàm văn hoá của chúng (trên cứ liệu điển cố Nga, Anh, Việt)**

Ngành khoa học của luận án: Lí luận ngôn ngữ

Mã số: 5.04.08

Tên cơ sở đào tạo: Đại học Quốc gia Hà Nội – Trường Đại Học Khoa học Xã hội và Nhân văn.

NỘI DUNG TRÍCH YẾU

1. Mục đích và đối tượng nghiên cứu của Luận án:

Khảo sát, phân tích và khái quát về điển cố nhằm nhận diện với đặc điểm riêng biệt của chúng để chứng minh điển cố là đơn vị sử dụng và tồn tại độc lập, không hề trùng với thành ngữ, tục ngữ hay cách ngôn. Đển cố được nghiên cứu ở hình diện các đặc trưng ngôn ngữ và nội hàm văn hoá nhằm bộc lộ những phẩm chất đặc thù của điển cố là điển (sự kiện trong văn liệu xưa) và cố (câu chuyện, diễn trình sự kiện đời xưa). Tính hàm súc, cõ động được quy định bởi hai thành tố điển và cố này vốn luôn luôn tồn tại song hành trong ngữ nghĩa của các đơn vị điển cố.

Việc nghiên cứu trong Luận án này nhằm tạo cơ sở lý luận cho nghiên cứu điển cố, giảng dạy điển cố ở các bộ môn Từ vựng học, Ngữ nghĩa học, Đất nước học, Ngôn ngữ văn hoá học, Tu từ học v.v... Đồng thời Luận án cũng nhằm xác lập một số nguyên tắc lý thuyết cho công tác biên soạn từ điển giải điển cố, từ điển điển cố song ngữ và đa ngữ.

Việc khảo sát điển cố ở hình diện ngôn ngữ và văn hoá có thể góp phần đặt nền móng cho một ngành chuyên nghiên cứu điển cố với các đặc trưng phổ quát và đặc thù và tồn tại độc lập trong hệ thống ngôn ngữ học.

Đối tượng nghiên cứu trong Luận án là các đơn vị điển cố trong ba ngôn ngữ: tiếng Nga, tiếng Anh và tiếng Việt. Trước hết là nhận diện điển cố để cấp một định nghĩa cơ bản cho các thao tác phân tích tiếp theo. Đển cố được xác định thông qua những đặc biệt và tương đồng với thành ngữ, tục ngữ, cách ngôn và danh ngôn. Đồng thời xác nhận các nét tương tự và khác nhau giữa các đơn vị điển cố trong tiếng Nga, tiếng Anh và tiếng Việt. Đặc trưng ngôn ngữ của điển cố được làm rõ thông qua xác định cấu trúc cú pháp của điển cố (với hình thức là từ, là cụm từ, là câu) ở cả ba ngôn ngữ. Nguồn gốc của điển cố cũng được khảo sát ở các hình diện ngữ nghĩa, từ nguyên. Vấn đề điển cố nguyên gốc được đề cập tỉ mỉ (trong đó có nêu thêm mang điển cố Latinh được sử dụng trong tiếng Nga và tiếng Anh).

Nội dung văn hoá của điển cổ được nghiên cứu trong mối quan hệ giữa ngữ nghĩa và cấu trúc văn hoá với ngữ nghĩa của điển cổ. Khía cạnh ý nghĩa hàm ẩn văn hoá trong ngữ nghĩa của điển cổ cũng được đề cập tới.

2. Các phương pháp nghiên cứu đã sử dụng:

Trong Luận án có áp dụng phương pháp miêu tả (ở diện đồng đại và lịch đại), phương pháp đối chiếu, phương pháp so sánh, phương pháp thống kê (qua việc sử dụng các nguồn từ điển tường giải điển cổ và từ điển điển cổ hai thứ tiếng). Những phương pháp khác như qui nạp, diễn dịch, định lượng, định tính cũng được sử dụng nhằm phân tích và làm rõ cấu trúc các đơn vị điển cổ ở ba ngôn ngữ về mặt ngôn ngữ (ngữ nghĩa và ngữ pháp) và nội dung văn hoá (ngữ nghĩa văn hoá khúc xạ qua ngữ nghĩa điển cổ, ý nghĩa hàm ẩn văn hoá) v.v...

3. Các kết quả chính và kết luận:

- a. Đây là công trình đầu tiên ở Việt Nam nghiên cứu điển cổ với tư cách một đơn vị ngôn ngữ học được tồn tại độc lập và có cương vị tự trị của nó.
- b. Những đặc trưng ngôn ngữ căn bản và nội hàm văn hoá (xét theo quan điểm kí hiệu học) của điển cổ được nhận diện và sử dụng rõ ràng thông qua các khảo sát lí thuyết và thực tiễn hành chung bằng một loạt các phương pháp như miêu tả, đối chiếu, so sánh, thống kê kết hợp nhuần nhuyễn với qui nạp, diễn dịch, định lượng, định tính.
- c. Cái mới cơ bản của Luận án là xác định được toàn bộ hình thức và nội dung của điển cổ ở bình diện ngôn ngữ và nội hàm văn hoá, đồng thời xác lập được những thao tác lí luận và thực hành nhận diện đặc trưng của điển cổ.
- d. Các kết quả nghiên cứu của Luận án có thể được áp dụng trong nhiều ngành như Từ vựng học, Ngữ nghĩa học, Tu từ học, Đất nước học, Văn hoá học, Ngôn ngữ văn hoá học. Bên cạnh đó, Luận án có đóng góp cho việc dạy, học điển cổ ở các trường Đại học chuyên ngữ hoặc ngữ văn và cho công tác biên soạn từ điển điển cổ tường giải, song ngữ, đa ngữ.
- e. Những cơ sở lí luận và phân tích cấu trúc ngôn ngữ cùng nội hàm văn hoá của điển cổ trong Luận án có thể được áp dụng tốt cho việc biên soạn sách dạy tiếng Việt và Văn hoá Việt Nam cho người nước ngoài hay sách dạy ngoại ngữ như tiếng Nga, tiếng Anh.

Hà Nội, ngày 30 tháng 09 năm 2002

Chữ ký của GS hướng dẫn

Nghiên cứu sinh

Nguyễn Thị Hiền

Nguyễn Văn Chiến

Trưởng ban Khoa học và Văn hóa
P. Hiệu trưởng

Tổng phòng Đầu tư

